

Julin, Elgaard, Holstein, Vagn Bro, Kristen Amby, Ole Bjørn Kraft og Axel Dam).

Lovforslaget har følgende Indhold:

§ 1. Ethvert Angreb paa Person i Dagblade, Ugeblade o. lign. Skrifter medfører, at den angrebne har Ret til at kræve optaget et *Gensvar*, der skal sættes paa *tilsvarende* Plads og med *samme typografiske* Udstyr som Angrebet, men *ikke* maa *overskride* den angribende Artikels Længde. Er Angrebet *indflettet* i en længere Artikel, hvis væsentlige Indhold ikke vedrører den angrebne, kan denne, dersom hans Gensvar nægtes Optagelse paa Grund af dets formentlig unødige Længde, indanke denne Afgørelse for Domstolene, men Bladet skal da straks optage — paa nævnte Plads — en kort Berigtigelse (jfr. § 11 i Presseloven af 3. Januar 1851).

§ 2. Enhver Artikel med Angreb paa Person i Dagblad, Ugeblad eller lignende Skrift skal underskrives med *Forfatterens Navn* eller med et *Forfattermærke*. I sidste Fald skal der i det i hvert Kvartal sidst udkomne Nummer af Bladet eller Tidsskriftet findes en *Fortegnelse* over, hvilke Forfatternavne hvert Mærke dækker over.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Axel Dam*) ønskede egentlig en grundig Revision af hele Presseloven af 3. Januar 1851, men havde ikke ment sig kompetent til at forelægge et saadant Forslag. Han havde fremsat disse Par Punkter, fordi han ønskede at fremkalde en Diskussion om og en Undersøgelse af Presse-moralen, og hvad der i øvrigt maatte være at ændre i de bestaaende Forhold paa dette Omraade. — *Hans Rasmussen*, Socialdemokratiets Ordfører, fandt ikke nogen Rimelighed i at gaa til Gennemførelse af en stykkevis Reform som den, der her var Tale om; der forelaa ingen Nødstilstand. Man burde afvente Fremkomsten af et Forslag til en ny Presselovgivning, som Taleren imidlertid ikke for Tiden vilde kalde paa, da der vilde rejse sig betydelige Vanskeligheder; han mindede om det i 1924 af Justitsminister Steincke nedsatte Udvalg til Overvejelse af Ændringer i Loven af 3. Januar 1851, hvilket Udvalg sluttede sit Arbejde i 1926 med Afgivelse af en Betænkning, men uden at være naaet til Enighed. Da Lovforslaget paa den anden Side maaske indeholdt »en Antydning af en fornuftig Tanke«, vilde han foreslaa, at det blev henvist til et Udvalg. — Vensstres Ordfører, *Julin*, saa med Velvillie paa Lovforslagets Grundprincipper, men ansaa det for langt bedre at tage hele